

DIE VOGEL ZINGT NIET MEER

(Ein Matjes Singt Nicht Mehr)

Blijspel in drie bedrijven

door

KONRAD HANSEN

vertaling

Renso Warta

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DIE VOGEL ZINGT NIET MEER - EIN MATJES SINGT NICHT MEHR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **KONRAD HANSEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Hans Otto Baalder - vrijgezel. Gaat op in zijn werk.

Paula Baalder - zijn zuster, gewiekst.

Dientje de grote onbekende voor Hans Otto. Blijkt later zijn dochter te zijn uit een vroegere relatie.

George - oom van Dientje van moeders kant.

Karls Leemkuil - prive-detective.

Sieger Schopstoel - eigenaar van een visgroothandel en haringinleggerij. Baas van Hans Otto, een ongemanierde lomperd.

Dora - zijn vrouw, een lief romantisch figuur.

Gertrude - hun dochter en aanstaande vrouw van Hans Otto. Ietwat arrogant.

Klaas - loodgieter of zanger? Aan het eind weten we het nog niet. Een vrolijke frans.

DECOR:

Alle drie bedrijven spelen in de kamer van Hans Otto. Zo mogelijk in de achterwand tuindeuren. Links achter een deur naar de hal en links voor een deur naar de keuken. Rechts voor een deur naar de wc/doucheruimte. Verder moet op het toneel zijn een eettafel met stoelen, een bank, een theekastje, een spiegel aan de wand en een hometrainer. Een telefoon op het kastje.

TIJD:

Eerste bedrijf - 's morgens half twaalf

Tweede bedrijf - Dezelfde middag om half vier

Derde bedrijf - 's avonds

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat zien we een leeg toneel met overal lege en half volle flessen en glazen. Rommelig na een avondpartijtje. Op de tafel een bord met daarop een haring. Onzichtbaar voor het publiek ligt op de bank onder een deken Dientje.

HANS *(op van links achter met een kater van het feest van de vorige avond. In pyjama met daaroverheen een ochtendjas. Strompelt via de tafel naar de spiegel, kijkt erin en trekt een vies gezicht)*: Ben ik dat? Wacht.... ik kom straks nog wel eens een keertje langs. *(gaat steunend en naar zijn hoofd grijpend verder en gaat op een stoel zitten)* Au, mijn kop. *(ziet de haring op het bordje, pakt hem tussen duim en wijsvinger op en houdt hem omhoog)* Zo, deze vogel zingt niet meer, die maak ik soldaat. *(wil net toehappen als..)*

DIENTJE *(komt op dit moment onder de deken vandaan en ziet het)*: Heb je er voor mij ook een?

HANS: Nee, dit is de laatste.. *(hapt, schrikt dan van het plotseling verschijnen van Dientje, verslikt zich in de haring en begint te hoesten)*

DIENTJE: Wacht, ik help je... *(komt van de bank, achter hem en pakt zijn handen en doet ze omhoog)* Zoooo, nou wordt het wel beter... *(zwingelt wat met zijn armen)* Ja, Hansie, dat komt er van als je alles alleen opeet.

HANS *(is uitgehoest, Dientje weer op de bank)*: Zeg eens.. wie ben jij.... hoe kom jij hier????

DIENTJE: Ik heb hier geslapen.

HANS: Op de bank??

DIENTJE: Ja, wat moest ik... ik mocht niet in jouw bed, dus...

HANS *(iets opgewonden)*: Zeg eens even, ben jij nou helemaal.... *(grijpt naar zijn hoofd)* Au, mijn kop... het dreunt door mijn kop.

DIENTJE *(lacht)*: Jij hebt een behoorlijke kater, wacht, daar heb ik een goed middel voor. Ik zeg maar zo, wie zich 's avonds door een kater laat bijten, bijt de volgende morgen terug. *(heeft intussen een borrel ingeschonken, houdt hem deze voor)*

HANS *(trekt een vies gezicht)*: Oh, nee, geen drank, asjeblieft .... maarre... zeg eens... hoe kom jij op mijn bank???? Waaronder slaap jij hier in mijn kamer???? Wie ben jij eigenlijk?

DIENTJE: Hansie toch... praat toch geen onzin.... zeg, jij wilt mij toch niet vertellen, dat je mij niet meer kent?

HANS: Ik... moet jou kennen??? Ik???... Ik ken jou niet... Heb ik je meegenomen??? Of... ben je hier binnengedrongen?? Nou, hoe zit dat??

DIENTJE (*doet verontwaardigd*): Weet je dat niet meer? Jouw vriend Gerrit heeft mij meegenomen en aan jou voorgesteld. Ja, hij zei, kom maar mee naar Hansie, hij geeft vanavond een fuif... zeg, maar... jij kunt je toch nog wel herinneren dat we samen hebben gedanst?

HANS (*verbaasd en een beetje boos*): Gedanst??? Wij??? Jij en ik??? Ik kan helemaal niet dansen.

DIENTJE: Klopt. Ik heb bijna geen voeten meer over. (*lacht*) Maar, Hansie, het ging wel mooi... maarre... jij kunt je toch nog wel herinneren, dat we op onze vriendschap hebben gedronken, ik geloof wel drie keer.

HANS (*grijpt naar zijn hoofd, schudkoft*): Het wordt steeds gekker.

DIENTJE: Zeg dat wel... wij hebben gek gedaan... ja, en toen bood jij mij aan hier te blijven slapen.

HANS (*onthutst*): Wie??? Ik??? Hoe kom je er bij???

DIENTJE (*nuchter*): Wil je dat ontkennen?

HANS: Beslist!! (*grijpt weer naar zijn hoofd*)

DIENTJE: Jij hebt mij anders wel even een pyjama van jezelf gegeven. (*gaat op de bank staan om het te laten zien*)

HANS: Dat is mij wat moois... oh, oh, wat moet ik dronken geweest zijn....

DIENTJE: Zeg dat wel. (*kijkt hem licht spottend aan*)

HANS (*na even stilte van nadenken*): Jij bent mij er een... Maar, zeg eens... is dat alles... ik bedoel... jij hebt hier alleen maar geslapen.... meer niet?

DIENTJE (*kordaat*): Nee, dat is alles... (*lacht*) ja, toch.... een nachtzoen heb je mij nog gegeven... maar, Hansie, het was een prachtfeest.

HANS (*lacht ook als een boer die kiespijn heeft*): Ja, wat een feest, niet... (*plotseling*) Hoe laat is het?

DIENTJE (*kijkt*): Tien over twaalf.

HANS (*omhoog, schrikt*): Oh, lieve tijd en om half vier komen mijn aanstaande schoonouders op de koffie.... en het ziet er hier uit.... wat een troep... (*grijpt naar zijn hoofd*) en dan met zo'n kop... maar het was een mooi feest.

DIENTJE (*ook omhoog*): Wacht, ik help je. (*gaat opruimen, Hans dreuntelt wat achter haar aan zonder daadwerkelijk wat te doen*)

HANS (*blijft plotseling staan*): Nee, nee, niks helpen, jij kleedt je direct aan en verdwijnt, want als mijn bruidje je hier ziet... oh, ik moet er niet aan denken, wat er dan gebeurt. Dat zeg ik je.

DIENTJE: Maar, Hansie, ik kan je toch zo niet met die rommel laten zitten?

HANS (*met zelfmedelijden*): Ja, dat is zo... en dan met zo'n kater.. oh, jee, mijn kop.. en dan te bedenken dat mijn bruidje vanavond haar vrijgezellenfeest viert... het liefst zou ik in een hoekje willen wegkruipen en lekker uitslapen.

DIENTJE (*kordaat*): Niks daarvan... De count down loopt al... let op. (*doet hem ondertussen een fel gekleurde stropdas om*) Ik ga mij eerst aankleden en help je dan met opruimen, goed?

HANS (*laat haar met de stropdas gaan*): Ja, ja, goed... maar zodra wij klaar zijn, verdwijnt je, oké?

DIENTJE: Ajaj, sir. (*militaire groet. Pakt haar tas en wil naar de deur wc/douche*)

HANS: Oh, wacht... wat ik nog moet zeggen, als je gebruik wilt maken van het toilet, moet je eerst hard tegen de achterwand slaan, anders werkt de spoeling niet.

DIENTJE: Hard tegen de achterwand slaan... komt voor mekaar, Hansie. (*wil afgaan door de deur*) HANS: Zeg eens.... hoe heet jij eigenlijk?

DIENTJE: Dientje. (*wil af*)

HANS: Oh... wacht eens... en verder?

DIENTJE: Dientje is toch eerst wel genoeg, niet? (*af. Hans blijft verbaasd achter, schudt*)

PAULA (*komt pratend door de haldeur*): Zeg Hans, daar is een verslaggeefster van een krant, een zekere juffrouw Leemkuil. Zij wil een interview met jou. In verband met jouw huwelijk, zegt ze. Zal ik haar binnenlaten?

HANS: Ja, toe maar.

PAULA: Had ik ook gedacht... (*haalt haar neus op, overdreven*) Zo'n beroemde man... ondertussen haal ik de taart even op, goed? (*doet de haldeur open*) Kom er maar in, hier is de beroemdheid in eigen persoon. (*laat Karla binnen, zelf af*)

KARLA (*op, met fototoestel om haar nek*): Goeden morgen, meneer Baalder. Ik ben Karla Leemkuil... hebt U een ogenblikje tijd voor mij?

HANS: Dat is een hele goeie vraag, die zoeken we op.

KARLA: Hoe dat zo?

HANS: Mens, kijk eens om je heen, hoe het er hier uitziet... tijd, tijd... uitgerekend vandaag heb ik... (*bedenkt zich*) zeg eens.... verslaggeefster zeg je, he? Voor welke krant?

KARLA (*even van haar stuk*): Van.. e.... (*naam van een krant*) HANS: En die wil wat over mij schrijven?

KARLA (*herstelt zich*): Jazeker, kijk, de schoonzoon en straks compagnon van de bekende industrieel Sieger Schopstoel worden, is natuurlijk niet niks.

HANS (*voelt zich groot worden*): Oh, juist, ja.

KARLA (*denkt dat ze de juiste snaar getroffen heeft*): Het artikel komt in de rubriek... bekende persoonlijkheden uit het bedrijfsleven.... met foto natuurlijk. (*wil fotograferen*) Mag ik even?

HANS (*houdt haar tegen*): Ben je gek geworden, je kunt mij zo toch niet fotograferen?

KARLA: Waarom niet? (*bekijkt hem*) Onze lezers willen graag de mens achter het bedrijf zien. Hoe menselijker, hoe beter. (*wil weer een foto maken*)

HANS: Ophouden zeg ik. (*dreigt haar met een lege fles*) Ik heb nee gezegd.

KARLA (*deinst angstig wat achteruit*): Goed, goed, geen foto, ik mag toch wel een paar vragen stellen?

HANS (*is weer wat rustiger*): Ga je gang. Ga er maar bij zitten.

KARLA (*beiden zitten. Karla pakt een notitieboekje en pen*): Als ik goed ben ingelicht, bent bij de firma Schopstoel als broekie begonnen, niet waar?

HANS (*voelt zich gewichtig en vertelt enthousiast*): Jazeker... om zo maar eens te zeggen... achter de viskar... op markten, kermis enz.

KARLA: Zozo en wat doet u nu?

HANS (*trots*): Boekhouder.

KARLA: Toe maar... jaja... hoe lang kent u uw a.s. bruid al?

HANS: Gertrude?

KARLA: Ja?

HANS: Jaaa... kennen doen we elkaar al een hele tijd.. maar echt leren kennen is pas gebeurd toen Gertrude in de firma kwam.

KARLA (*glimlach*): Het was zeker liefde op het eerste gezicht?

HANS (*wat verlegen draaiend*): Och... hoe zal ik het zeggen, hè.. je weet hoe dat gaat, ik .....

KARLA: Maarre.... U schijnt wel ervaring in de liefde te hebben... ik bedoel... juffrouw Schopstoel is toch niet de eerste, wel?

HANS (*wat geschrokken*): Wat bedoel je?

KARLA: Ik bedoel... U hebt toch wel meer wat met vrouwen gehad? Juffrouw Schopstoel is toch beslist niet de eerste?

HANS (*ietwat opgewonden*): Zeg eens even... tot nu toe heb ik mij volkomen alleen maar voor de firma ingezet... en daarin past geen vrouw. Als je vooruit wilt komen in de maatschappij is een vrouw alleen maar een blok aan het been.

KARLA: Ook niet een ietsiepietsie?

HANS: Ik? Ammenooitnie.

KARLA: Maarre... je zuster zei, dat je al twee keer verloofd geweest bent?

HANS (*staat op*): Zo, nou is het wel genoeg. Ik heb geen tijd meer.

KARLA (*drijft door*): Men zegt, dat een van die verloofdes bij een circus zou hebben gewerkt.

HANS: Zo is het genoeg, juffrouw Leemkuil.

KARLA: Moet ik, dat geloven.

HANS (*lacht schamper*): Moet ik, om jou je zin te geven, een paar vrouwengeschiedenissen uit de duimzuigen? Nooit, niks, uit.

KARLA (*Hans drukt haar in de richting van de haldeur*): Is al goed, is al goed, meneer Baalder.

DIENTJE (*op uit douchedeur met handdoek omgeslagen*): Hansie, kan ik wat shampoo van je lenen... (*Karla, omdat Hans omkijkt ziet zij kans om een foto van Dientje te maken, Dientje vlucht de deur uit. Hans ontdekt dat Karla een foto maakt en grijpt haar vast, waarbij ze samen op de bank terechtkomen. Karla houdt haar camera vast*)

KARLA: Pas op mijn camera! Die is niet van mij!

HANS (*beiden krabbelen omhoog*): Zo kan het wel weer. (*duwt haar naar de deur*) Eruit! Zeg ik! Afgelopen en denk er om, geen smerige artikelen in jouw krant, juffrouw Leemkuil, anders.....

KARLA (*bij de deur*): Dit wordt een pracht artikel.

HANS (*schreeuwt*): Eruit!!! (*Karla snel af door haldeur*) Ho, mijn kop, mijn kop.... (*zucht*) dit loopt niet goed af. (*grijpt naar zijn hoofd en loopt naar de andere kant. Dan wordt er hard op de deur gebonsd. Hans grijpt weer naar zijn hoofd*) Stop, hou op.....

KLAAS (*op van haldeur, breed grijnzend en lawaaiig, in overall met gereedschapstas, hard zingend op*): Grusst Euch Gott, Alle mit Einander. (*gooit zijn tas op de grond en geeft Hans een stevige hand, zodat die weer naar zijn hoofd grijpt*) Meneer Baander, ik ben Klaas.

HANS (*bekomt maar nauwelijks van de schrik*): Wat moet jij hier? Wie ben jij?

KLAAS: Maar meneer Baander, ik ben de loodgieter.... (*schudt weer uitgebreid de hand van Hans*) Klaas Schutter, aangenaam. Ik ben loodgieter en u hebt een probleem met uw spoeling, niet waar?

HANS: Ja, ja, problemen genoeg... al meer dan drie weken wacht ik op een loodgieter en uitgerekend vandaag kom je.

KLAAS (*grijnzend*): Hebt u nog geluk, anderen wachten al twee maanden. Past het u vandaag niet?

HANS (*down*): Nee.

KLAAS: Morgen dan, misschien?

HANS: Nee.

KLAAS: T'ja, overmorgen past het mij niet. Dan gaan we met het koor naar Rotterdam, op tournee. Da's dan jammer voor u, ik zou zeggen tot over drie weken, eerder ben ik niet terug. *(wil zijn tas pakken)*

HANS: Wacht, wacht... nou je toch hier bent... maar, beloof me dat je over een uur klaar bent, afgesproken?

KLAAS *(eigenwijs)*: Meneer Baander, wc's en spoelingen zijn voor mij geen probleem.... daar ben ik toch loodgieter voor.

HANS *(neemt hem mee naar de deur van de wc/douche, stopt dan opeens)*: Wacht, ho, stop. *(klopt op de deur)* Hoe is het daar binnen? Ben je gauw klaar?

DIENTJE *(achter de deur)*: Ogenblikje, ik ben bijna zover.

HANS *(grijnst even naar Klaas)*: Ogenblikje, ga maar even zitten.

KLAAS *(gaat op de bank zitten. Overziet de rommel en de flessen)*: Geeft toch niks, meneer Baander. De tijd loopt wel door. Alles kunt u later terugvinden op de nota... t'ja, het is nogal vroeg, maar als u zou zeggen... wil je een borrel, Klaas... dan zou ik geen nee zeggen.

HANS *(in gedachten)*: Wat?... O, ja... schenk jezelf maar in.

KLAAS: Dat is niet tegen dovemansoren gezegd. *(schenkt in)* Zo, dan maar, proost, meneer Baander.

HANS: He?... Oh, ja... proost. *(trekt een vies gezicht)* Bah.

KLAAS *(drinkt)*: Bent u muzikaal, meneer Baander?

HANS: Nee en vandaag helemaal niet.

KLAAS: Let op... wat ik nu zing... *(zingt)* Ja, die Frauen sind schon.

Kent u dat? *(Hans schudt zijn hoofd)* Dat is uit Die Lustige Witwe.

HANS: Die ken ik niet en ik wil ze niet leren kennen ook. *(begint zich wat op te winden, loopt eens naar de wc/douche deur)*

KLAAS *(grootspraak)*: Ik ken ze allemaal, allemaal. Eigenlijk wilde ik zanger worden, meneer Baalder, maar ja, mijn vader, he, was loodgieter, eigen zaak, wat moest ik? Juist ja, de zaak overnemen. Familiebedrijf, hé, Maarre... ik zing nu in een koor. Weet u, meneer Baander, wat de dames van het koor van mij zeggen? *(Hans schudt zijn hoofd, verbijft zich)* Ik ben de mannelijke Deutekom, zeggen ze, ja, niet van omvang hoor, maar van stem.

HANS *(grijpt naar zijn hoofd, kwaad. Loopt weer naar de deur, roept)*: Potdorie, hoe zit dat nou? *(klopt op de deur)*

KLAAS *(droog)*: Je vrouw?

HANS: Nee.

KLAAS: Haha... *(men hoort een klap tegen de achterwand en daarna de spoeling lopen)* Haha .....

HANS: Het is niet wat je denk.

KLAAS *(ironisch)*: Ik denk niks, meneer Baander. Ik ben gewoon loodgieter.

DIENTJE *(op. Gekleed, zo mogelijk in lange broek of broekpak)*: Zeg eens, waarom moest jij zo schreeuwen en lawaai maken?

HANS *(kwaad)*: Weet je wat het vandaag voor een dag is? Een heel belangrijke dag voor mij. Vooruit aan het werk jullie, allebei.

KLAAS *(langzaam omhoog)*: Ja, ja.

HANS *(tegen Klaas)*: En... binnen een uur klaar, begrepen?

KLAAS *(naar de deur. Tegen Dientje)*: Ben jij sopraan?

HANS *(steeds kwader)*: Niks sopraan, werken!! Straks lallen jullie nog een duet van de parelvissers.

KLAAS: Is al goed, cultuurbaar. *(tegen Dientje)* Dagdag. *(af)*

DIENTJE *(kijkt rond)*: En wat heb jij intussen uitgevoerd?

HANS: Opgeruimd, wat anders?

DIENTJE: Ja ja, dat zie ik.

HANS: Wat kan ik er aan doen als er steeds wat tussen komt. Wat te denken van een zingende loodgieter?

DIENTJE: Goed. *(overziet de zaak)* We moeten het opruimen goed op poten zetten. Let op, hier zetten we de borden neer *(doet dat)* en daar zetten we het glaswerk neer. *(doet dat)* De flessen zetten we meteen in een krat. *(ondertussen scharrelt Hans achter Dientje aan, zonder een hand uit te steken)*

HANS: Ja, ja, is goed... en verder? *(handen in de zak)*

DIENTJE: Als we hier alles bij elkaar hebben, brengen we het naar de keuken. *(ze brengt ondertussen wat naar de keuken, waarbij Hans haar tot de openstaande deur volgt. Als ze terugkeert in de kamer zegt hij)*

HANS: Woon jij hier in het dorp?

DIENTJE *(doorwerkend)*: Nee.

HANS: Offe.. ben je hier op bezoek... bij familie?

DIENTJE: Jaaa.

HANS: Wat ja?

DIENTJE: Bij familie. *(is steeds aan het opruimen, terwijl Hans met de handen in zijn zakken wat achter haar aan dwaalt. Stopt opeens)* Zeg, Hansie, mag ik even bellen?

HANS: Ik dacht dat we zouden opruimen?

DIENTJE: Het duurt maar even... zeg, jij woont hier al een tijdje, weet jij zo het nummer van het leger des heils. *(naar de telefoon)* HANS *(totaal verbaasd)*: Het leger des heils?!?!?

DIENTJE: Hoeft niet meer, ik heb het nummer *al*. (*haalt een papiertje tevoorschijn. Draait het nummer*)

HANS (*schudt hoofd*): Tsts... het leger des heils... wat een dag.

DIENTJE (*aan de telefoon*): Ja, hallo, kunt U mij ook zeggen of George (*echt Engels uitspreken*) er nog is? Nee? Haha, nee, dan is het goed, bedankt. (*legt de hoorn neer*)

HANS: Wie is George?

DIENTJE (*is weer aan het opruimen*): Mijn oom.

HANS (*achter haar aan*): En die is bij het leger des heils?

DIENTJE (*vrolijk*): Nee, nou niet meer.

HANS (*wil meer weten*): Zeg eens even... jij .....

DIENTJE (*onderbreekt hem, wijst op de hometrainer*): Och, Hansie... zullen we nog een keer?

HANS (*lacht wat*): Daar kun je met z'n tweeën niet op fietsen.

DIENTJE: Oh, nee, he... je wilt mij toch niet vertellen, dat je dat ook al niet meer weet.

HANS (*verbaasd*): Waaat???? Wil je zeggen... daar kun je met z'n tweeën niet op.

DIENTJE: Oh, nee. Vannacht kon het anders wel. (*is op de hometrainer gestapt, zo ver mogelijk voorop*) Kom op Hansie, stap op.

HANS: Ik snap er geen biet meer van. Ik moet gisteravond wel heel ver weg geweest zijn... (*wijst*) Dus vannacht.....?????

DIENTJE: Jaaa... stap op, jij trapt, ik stuur.

HANS (*schudt hoofd*): Nou ja, voor mijn part. (*stapt achter op. Houdt zich vast aan Dientje*)

DIENTJE: Komt er nog wat van?

HANS: Wat nou nog?

DIENTJE: Trappen!

HANS: Trappen? Mens, je bent gek... ook nog trappen. (*begint langzaam*)

DIENTJE (*roept*): Harder, harder trappen.

HANS: Ja, ja, harder trappen. (*doet dat*) Ik ben hartstikke gek.

DIENTJE: Waaaat?! Gek?! Vannacht kwam je tot 32 km per uur.

HANS: Vannacht ja, ik geloof dat ik nog nooit in zo'n vorm geweest ben. (*trapt harder*)

DIENTJE (*hangt over het stuur*): Pas op, Hansie, een bocht. (*een been omhoog, Hans doet mee. Hij krijgt er plezier in*)

HANS (*scheeuwt ook*): Pas op, ik val er haast af.

DIENTJE: En, nu, Hansie, tegen de berg op.

HANS (*trapt heel zwaar en langzamer*): Oh, nee, asjeblieft niet.

DIENTJE (*schreeuwt*): Trappen, Hansie, anders rijden we terug.

HANS: Mensen kinderen, dit is beulswerk.

DIENTJE: Kom nou, Hansie, vannacht vertelde je mij, dat je elke dag 30 km fietst.

HANS: Ja, maar niet in de alpen.

DIENTJE: Joepie, nog een stukkie, Hansie dan zijn we boven.

HANS (*zweet als een otter*): Het wordt tijd ook.

DIENTJE: We zijn er... hou je vast, Hansie, wij storten ons naar beneden. (*plat op het stuur*)

HANS (*gaat helemaal op in het spel. Schreeuwt*): Hou je roer recht.

DIENTJE: Joehoelio, joehoelio. (*jodelt*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto